

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

16 decembrie 2015 *

„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Carne de vită și mânzat — Carne de oaie și de capră — Tutun — Articolul 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004”

În cauza T-241/13,

Republica Elenă, reprezentată de I. Chalkias, de S. Papaïoannou și de A. Vasilopoulou, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Marcoulli și de D. Triantafyllou, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2013/123/UE a Comisiei din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 67, p. 20), în măsura în care aceasta exclude anumite cheltuieli contractate de Republica Elenă,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, F. Dehousse (raportor) și A. M. Collins, judecători,

grefier: domnul L. Grzegorzcyk, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 iulie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: greaca.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 29 noiembrie 2010, în urma unei anchete efectuate din 17 până în 20 aprilie 2007 și având numărul NAC/2007/004, Comisia Europeană a notificat Republicii Elene intenția sa de a exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de acest stat membru în domeniul politicii agricole comune (PAC) pentru exercițiile financiare 2007, 2008 și 2009 (anii de cerere 2006 și 2007).
- 2 Cheltuielile în cauză fuseseră contractate de Republica Elenă în temeiul articolului 69 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).
- 3 La data de 3 ianuarie 2011, Republica Elenă a solicitat inițierea unei proceduri de conciliere între pozițiile respective, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea PAC (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).
- 4 La data de 19 aprilie 2011, organismul de conciliere și-a prezentat avizul sub numărul 11/GR/467.
- 5 La data de 23 iulie 2012, Comisia a comunicat Republicii Elene poziția sa finală (denumită în continuare „poziția finală”).
- 6 La data de 15 octombrie 2012, Comisia a întocmit și a comunicat statelor membre un raport de sinteză privind rezultatele inspecțiilor Comisiei în contextul procedurii de verificare a conformității potrivit articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea PAC (JO L 160, p. 103) și articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 (denumit în continuare „raportul de sinteză”).
- 7 Prin Decizia de punere în aplicare 2013/123/UE din 26 februarie 2013, adoptată în urma unei proceduri de verificare a conformității aplicate în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 și, în ceea ce privește cheltuielile contractate după data de 16 octombrie 2006, în temeiul articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005, Comisia a exclus de la finanțarea de către Uniune a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 67, p. 20, denumită în continuare „decizia atacată”), din cauza neconformității acestora cu normele Uniunii.
- 8 În această decizie, Comisia a exclus de la finanțarea de către Uniune printre altele suma de 3 686 189,20 euro, reprezentând cheltuieli efectuate de agențiile de plăți elene pentru sectoarele cărnii de vită și mânzat, cărnii de oaie și de capră și tutunului, pentru exercițiile financiare 2007, 2008 și 2009 (anii de cerere 2006 și 2007), și declarate în cadrul Secțiunii „Garantare” a FEOGA sau în cadrul FEGA (denumite în continuare, împreună, „Fondul”), ca urmare a neconformității acestora cu normele Uniunii.

Procedura și concluziile părților

- 9 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 25 aprilie 2013, Republica Elenă a introdus prezenta acțiune.

- 10 Prin Decizia președintelui Tribunalului din 1 iulie 2013, prezenta cauză a fost atribuită Camerei a șasea. Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a opta, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză la 27 septembrie 2013.
- 11 Prin Decizia președintelui Tribunalului din 3 februarie 2015, prezenta cauză a fost reatribuită Camerei a șasea și unui nou judecător raportor.
- 12 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șasea) a decis deschiderea fazei orale a procedurii.
- 13 La data de 27 mai 2015, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, părțile au fost invitate să răspundă în scris la anumite întrebări. Acestea au dat curs solicitării respective în termenele stabilite.
- 14 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 14 iulie 2015.
- 15 Republica Elenă solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate, în măsura în care aceasta o privește, conform celor prezentate în acțiune;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 16 Comisia solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 17 În susținerea acțiunii, Republica Elenă invocă două motive. Primul motiv se întemeiază în esență pe încălcarea articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 și a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005, în ceea ce privește cheltuielile excluse în sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră. Al doilea motiv este întemeiat în esență pe încălcarea articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul nr. 1782/2003 (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210), pe o apreciere eronată a faptelor, pe o motivare insuficientă și contradictorie și pe o eroare de fapt, în ceea ce privește cheltuielile excluse din sectorul tutunului.
- 18 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din înscrisurile părților, Republica Elenă nu contestă decizia atacată decât în măsura în care Comisia a exclus de la finanțarea de către Uniune cheltuielile efectuate de agențiile de plăți elene pentru sectoarele cărnii de vită și mânzat, cărnii de oaie și de capră și tutunului, aferente exercițiilor financiare 2007, 2008 și 2009 (anii de cerere 2006 și 2007), în cuantum total de 3 686 189,20 euro.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 69 din Regulamentul nr.1782/2003 și a articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005, în ceea ce privește cheltuielile excluse în sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră

- 19 Primul motiv se întemeiază în esență pe două aspecte. În cadrul primului aspect, Republica Elenă evidențiază încălcarea articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003. În cadrul celui de al doilea aspect, Republica Elenă invocă încălcarea articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005.

Cu privire la primul aspect al primului motiv, referitor la încălcarea articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003

- 20 Republica Elenă susține că statele membre dispun de competențe extinse pentru a pune în aplicare măsurile referitoare la finanțarea PAC prevăzute de Regulamentul nr. 1782/2003. Articolul 69 din regulamentul menționat s-ar înscrie în această logică întrucât prevede că statele membre pot reține până la 10 % din cuantumul total al ajutoarelor care corespund fiecărui sector de produse pentru a acorda o plată suplimentară în același sector, pentru anumite tipuri de agricultură. În cazul în care statul membru alege să facă uz de această posibilitate, el ar fi singurul competent, în temeiul marjei de apreciere foarte largi de care dispune, să stabilească producătorii de produse din sectoare specifice care vor beneficia de ajutorul în discuție, precum și condițiile și modalitățile speciale de acordare a acestei plăți suplimentare. Prin urmare, o eventuală deficiență a unui stat membru, cauzată de neregulile de formă sau de procedură în punerea în aplicare a articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003, astfel cum ar fi fost constatate de Comisie în speță, nu ar fi de natură să determine o corecție financiară. Republica Elenă contestă în special faptul că neîndeplinirile obligațiilor evidențiate de Comisie ar fi putut avea efecte asupra obiectivelor urmărite prin articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003.
- 21 Comisia contestă argumentele prezentate de Republica Elenă.
- 22 Trebuie să se amintească faptul că procedura de închidere a conturilor prezentate de statele membre pentru cheltuielile finanțate de Fond urmărește să constate printre altele realitatea și regularitatea cheltuielilor. Mai mult, în cadrul procedurii de verificare a conformității, Comisia are obligația de a proceda la o corecție financiară în cazul în care cheltuielile a căror finanțare este solicitată nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, o astfel de corecție financiară vizând să se evite punerea în sarcina Fondului a unor sume care nu au fost destinate finanțării unui obiectiv urmărit de reglementarea în cauză a Uniunii [a se vedea Hotărârea din 10 iulie 2014, Grecia/Comisia, T-367/12, Rep., (Extras), EU:T:2014:623, punctul 163 și jurisprudența citată].
- 23 Pe de altă parte, trebuie să se sublinieze că Regulamentul nr. 1782/2003 urmărește să permită trecerea de la sprijinirea producției la sprijinirea producătorului prin reducerea progresivă a plăților directe și prin introducerea unui sistem de ajutor de venit decuplat de producție, și anume plata unică determinată pe baza drepturilor anterioare într-o perioadă de referință, pentru a-i face pe agricultorii din Uniunea Europeană mai competitivi. Introducerea schemei de plată unică se înscrie în noua PAC, unul dintre obiectivele principale ale acesteia fiind raționalizarea și simplificarea normelor pertinente ale Uniunii, realizându-se, în același timp, un nivel mai ridicat de descentralizare a punerii în aplicare a politicilor, statelor membre și regiunilor acestora fiindu-le acordată o marjă mai mare de apreciere (Hotărârea din 19 septembrie 2013, Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoisis Kapnou, C-373/11, Rep., EU:C:2013:567, punctele 17 și 18).
- 24 Titlul III din Regulamentul nr. 1782/2003 conține normele de bază ale schemei de plată unice. Se prevede, astfel, că agricultorii care au beneficiat, în cursul unei perioade de referință, de o plată în temeiul cel puțin al uneia dintre schemele de ajutor prevăzute în anexa VI la Regulamentul nr. 1782/2003 au dreptul la un ajutor calculat pe baza unui cuantum de referință obținut, pentru

fiecare agricultor, pornind de la media anuală, corespunzătoare acestei perioade, a valorii totale a plăților acordate în temeiul acestor scheme. Totalul cuantumurilor de referință nu poate depăși plafonul național stabilit pentru fiecare stat membru în anexa VIII la regulamentul menționat.

- 25 Capitolul 5 din titlul III din Regulamentul nr.1782/2003 conține, la rândul său, dispoziții care permit statelor membre să decidă printre altele să aplice parțial schema de plată unică. Statele membre pot să mențină astfel anumite plăți directe cuplate la producție.
- 26 Articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 se numără printre aceste din urmă dispoziții. Articolul prevede că statele membre pot să rețină până la 10 % din componenta plafoanelor naționale ale fiecărui sector prevăzut în anexa VI la același regulament și să acorde agricultorilor o plată anuală suplimentară în sectorul sau în sectoarele care fac obiectul măsurii în cauză. Această plată suplimentară se acordă pentru anumite tipuri de agricultură care sunt importante pentru protecția sau îmbunătățirea condițiilor de mediu ori pentru ameliorarea calității și a comercializării produselor agricole.
- 27 Condițiile de acordare a plății suplimentare prevăzute de articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 au fost definite de Comisie la articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al acesteia din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul nr. 1782/2003 (JO L 141, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 193).
- 28 În speță, astfel cum rezultă din raportul de sinteză, Comisia a relevat, în ceea ce privește sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră, lacune atât în controalele-cheie, cât și în controalele secundare. Pe de altă parte, Comisia a constatat că criteriile de admisibilitate pentru a beneficia de ajutor fuseseră modificate după finalul anului de cerere 2006, în ceea ce privește sectorul cărnii de vită și mânzat, și fuseseră stabilite tardiv pentru anii de cerere 2006 și 2007, în ceea ce privește sectorul cărnii de oaie și de capră. Aceste lacune au determinat corecții financiare forfetare pentru exercițiile financiare 2007, 2008 și 2009, în ceea ce privește sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră, precum și o corecție financiară punctuală pentru exercițiul financiar 2007, în ceea ce privește sectorul cărnii de vită și mânzat.
- 29 Republica Elenă nu repune în discuție constatările de fapt ale Comisiei reluate în raportul de sinteză. Ea susține în esență, în primul rând, că dispunea de o marjă de manevră în cadrul punerii în aplicare a articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 și, în al doilea rând, că lacunele constatate nu ar fi avut efecte asupra obiectivelor urmărite de articolul 69 menționat.
- 30 În primul rând, trebuie subliniat că plata suplimentară prevăzută de articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 urmărește, pe de o parte, să îi stimuleze pe agricultori să respecte cerințele privind ameliorarea calității produselor și protecția mediului, ca recompensă pentru mai buna lor adaptare la noile cerințe ale PAC, și, pe de altă parte, să atenueze repercusiunile care rezultă în anumite sectoare de produse din trecerea de la schema de plăți directe la schema de plată unică (Hotărârea Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, punctul 23 de mai sus, EU:C:2013:567, punctul 47).
- 31 În acest context, articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 acordă tuturor statelor membre o anumită marjă de apreciere pentru a efectua plăți suplimentare în cadrul reformei PAC. Cu toate acestea, abilitarea acordată statelor membre este strict limitată și supusă unei serii de condiții de natură în același timp materială și procedurală (a se vedea în acest sens Hotărârea Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, punctul 23 de mai sus, EU:C:2013:567, punctele 23 și 29).

32 În special, articolul 48 alineatul (6) din Regulamentul nr. 795/2004, care este menționat în mod special în raportul de sinteză în ceea ce privește sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră (punctele 11.2.1.2 și 11.2.1.3 din raportul de sinteză), prevede următoarele:

„Statele membre în cauză comunică, cel târziu la data de 1 august a anului care precedă primul an de aplicare a schemei de plată unică, informațiile privind plata pe care intenționează să o acorde și, în special, condițiile de eligibilitate și sectoarele vizate.

Orice modificare a datelor comunicate menționate în primul paragraf se face până cel târziu la data de 1 august a fiecărui an și se aplică în anul următor. Modificările sunt notificate Comisiei fără întârziere, însoțite de indicarea criteriilor obiective pe baza cărora se justifică. Totuși, un stat membru nu poate modifica nici sectoarele în cauză, nici procentajul reținerii.”

33 Această obligație permite Comisiei să fie informată despre condițiile de admisibilitate decise de statele membre. Ea este, de asemenea, menită să asigure că operatorii în cauză cunosc, înainte de începerea anului de cerere, condițiile care le vor permite să acceseze plata suplimentară prevăzută de articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003. Este necesar să se amintească, în această privință, că plata suplimentară menționată urmărește printre altele să îi stimuleze pe agricultori să respecte cerințele privind ameliorarea calității produselor și protecția mediului, ca recompensă pentru mai buna lor adaptare la noile cerințe ale PAC. Această funcție de stimulare pe care o are plata suplimentară nu poate fi efectivă decât dacă condițiile de admisibilitate pentru un an de cerere sunt cunoscute de agricultorii în cauză înainte de începerea anului respectiv și dacă nu sunt modificate *a posteriori*. Or, în speță, niciun element nu permite să se considere că agricultorii în cauză din sectorul cărnii de oaie și de capră au avut cunoștință, la timp, despre condițiile de admisibilitate pentru anii de cerere 2006 și 2007, astfel cum a arătat organismul de conciliere la punctul 6.3 din raportul său. În plus, în ceea ce privește sectorul cărnii de vită și mânzat, condițiile de admisibilitate au fost modificate după sfârșitul anului de cerere 2006.

34 Pe de altă parte, trebuie să se sublinieze că Comisia a constatat, pe lângă această neîndeplinire a obligațiilor prevăzute la articolul 48 alineatul (6) din Regulamentul nr.795/2004, lacune privind atât controalele-cheie, cât și controalele secundare în temeiul mai ales al articolului 23 alineatul (1), al articolului 25 și al articolului 28 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 796/2004, precum și al punctului 1 C și al punctului 4 A din anexa I la Regulamentul (CE) nr 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 (JO L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37), astfel cum erau aplicabile la momentul faptelor.

35 În această privință, trebuie să se amintească faptul că statele membre sunt obligate să organizeze un ansamblu de controale administrative și de controale la fața locului menite să asigure că sunt corect respectate condițiile de fond și de formă pentru acordarea ajutoarelor. Dacă organizarea unui astfel de ansamblu de controale lipsește sau dacă cea realizată de un stat membru este deficitară într-atât încât lasă loc unor îndoieli în ceea ce privește respectarea acestor condiții, Comisia este îndreptățită să nu recunoască anumite cheltuieli efectuate de statul membru în cauză (Hotărârea din 12 iunie 1990, Germania/Comisia, C-8/88, Rec, EU:C:1990:241, punctele 20 și 21, Hotărârea din 14 aprilie 2005, Spania/Comisia, C-468/02, EU:C:2005:221, punctul 36, și Hotărârea din 30 septembrie 2009, Portugalia/Comisia, T-183/06, EU:T:2009:370, punctul 31).

36 În ceea ce privește normele referitoare la sarcina probei în domeniul închiderii conturilor, Comisia este obligată să își justifice decizia de constatare a lipsei controalelor sau a deficiențelor în punerea lor în aplicare de către statul membru în cauză. Cu toate acestea, Comisia nu este obligată să demonstreze în mod exhaustiv insuficiența controalelor efectuate de administrațiile naționale sau incorectitudinea cifrelor transmise de acestea, ci să prezinte un element de probă cu privire la îndoiala serioasă și rezonabilă pe care o are față de aceste controale sau față de aceste cifre. Statul membru în cauză, la rândul său, nu poate infirma constatările Comisiei fără a susține propriile afirmații prin elemente care stabilesc existența unui sistem fiabil și operațional de control. În cazul în care acesta nu reușește să

demonstreze inexactitatea constatărilor Comisiei, acestea constituie elemente care ar putea provoca îndoieli serioase cu privire la punerea în aplicare a unui sistem adecvat și eficient de măsuri de supraveghere și de control. Această ușurare a sarcinii probei în favoarea Comisiei se explică prin faptul că statul membru este acela care se află în poziția cea mai potrivită pentru a obține și a verifica datele necesare închiderii conturilor fondurilor agricole europene și care trebuie, prin urmare, să dovedească într-un mod cât mai detaliat și mai complet corectitudinea controalelor sau a cifrelor sale și, dacă este cazul, inexactitatea afirmațiilor Comisiei (Hotărârea din 11 ianuarie 2001, Grecia/Comisia, C-247/98, Rec., EU:C:2001:4, punctele 7-9, Hotărârea din 6 martie 2001, Țările de Jos/Comisia, C-278/98, Rec., EU:C:2001:124, punctele 39-41, și Hotărârea din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, C-300/02, Rec., EU:C:2005:103, punctele 33-36).

37 În speță, trebuie să se observe că lacunele constatate de Comisie referitoare la controalele-cheie și la controalele secundare, în ceea ce privește sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră, constituie elemente de probă ale îndoielii serioase și rezonabile pe care o avea Comisia în legătură cu ansamblul controalelor administrative și al controalelor la fața locului pe care Republica Elenă trebuia să le pună în aplicare pentru a se asigura că sunt corect respectate condițiile de fond și de formă pentru acordarea ajutoarelor. De altfel, trebuie să se constate că Republica Elenă nu contestă la Tribunal lacunele constatate de Comisie în ceea ce privește sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră. Prin urmare, niciun element nu permite să se repună în discuție decizia Comisiei de a nu recunoaște anumite cheltuieli efectuate de Republica Elenă. În plus, trebuie să se sublinieze că, contrar celor susținute de Republica Elenă, în esență, marja de manevră de care aceasta dispune în cadrul articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 nu o poate exonera de obligațiile care îi revin, în special de aceea de a asigura respectarea condițiilor de acordare a plății suplimentare în cauză care este pusă în sarcina Fondului.

38 În al doilea rând, trebuie să se sublinieze că, contrar celor susținute de Republica Elenă, în esență neîndeplinirea obligațiilor constatată de Comisie în speță a avut în mod necesar un efect asupra obiectivelor urmărite prin articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003. Acest aspect decurge în special din faptul că agricultorii în cauză nu au fost informați în timp util despre condițiile de acordare a plății suplimentare, eliminând în acest fel funcția de stimulare urmărită prin articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003. Pe de altă parte, lacunele constatate de Comisie în ceea ce privește controalele-cheie și controalele secundare nu permiteau garantarea faptului că plățile suplimentare puse în sarcina Fondului răspundeau efectiv obiectivelor urmărite prin articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003. În sfârșit și în orice caz, trebuie să se sublinieze că lacunele evidențiate de Comisie au constat printre altele în comunicarea tardivă a procentajului maxim de microfloră pentru laptele de vacă și de capră și în modificarea *a posteriori* a numărului minim de fătări pentru fiecare producător pentru carnea de vită și mânzat. Or, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia, aceste lacune se refereau la condițiile de admisibilitate care erau strâns legate de obiectivele urmărite prin articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003.

39 În aceste condiții, ținând seama de ansamblul elementelor menționate, Comisia a putut să decidă în mod întemeiat, în speță, că trebuia să fie aplicată o corecție financiară pentru plățile efectuate de agențiile de plăți elene, în temeiul articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003, în ceea ce privește sectoarele cărnii de vită și mânzat și cărnii de oaie și de capră.

40 Ținând seama de aceste elemente, primul aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, referitor la încălcarea articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005.

41 Republica Elenă subliniază că una dintre condițiile prevăzute de articolul 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 pentru a putea impune o corecție financiară este să se fi cauzat Fondului un prejudiciu. Or, în speță, plățile suplimentare prevăzute de articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 nu ar fi

acordate peste plafonul național al plăților directe, ci ar rezulta dintr-o reținere al cărei obiect l-ar face producătorii din același sector. Aceste plăți nu ar crea, așadar, un prejudiciu Fondului, astfel încât una dintre condițiile prevăzute la articolul 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 nu ar fi întrunită. În fapt, corecția financiară impusă în speță ar crea o îmbogățire fără justă cauză a Fondului, având în vedere că procentul de 10 % menționat la articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 ar fi reținut de la agricultorii din sectorul în cauză care beneficiază de ajutoare directe.

42 Comisia contestă argumentele prezentate de Republica Elenă.

43 Trebuie să se sublinieze că, potrivit articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1290/2005, care este menționat, în esență, de Republica Elenă în înscrisurile sale:

„Comisia evaluează sumele care vor fi excluse pe baza gravității abaterii constatate. Comisia ține cont de natura și gravitatea infracțiunii, precum și de prejudiciul financiar cauzat Comunității.”

44 În speță, este suficient să se constate că, contrar celor arătate în esență de Republica Elenă, articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1290/2005 nu instituie o condiție care subordonează fiecare corecție demonstrării unui prejudiciu real suferit de Fond (a se vedea în acest sens Ordonanța din 15 iulie 2014, Grecia/Comisia, C-71/13 P, EU:C:2014:2119, punctul 21). Invocarea acestei dispoziții de către Republica Elenă nu poate, așadar, să repună în discuție concluziile Comisiei care se întemeiază pe neconformitatea cu normele Uniunii a cheltuielilor contractate.

45 Mai mult, trebuie să se respingă argumentul Republicii Elene prin care se urmărește să se considere că, în speță, ar exista o îmbogățire fără justă cauză a Fondului. Astfel, după cum arată în mod întemeiat Comisia în înscrisurile sale, plata suplimentară acordată în temeiul articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 este finanțată de Fond. Faptul că rezerva de 10 %, menționată la articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003, este constituită, în fapt, printr-o reducere a cuantumului plăților unice acordate agricultorilor din sectoarele în cauză nu poate modifica această concluzie. Prin urmare, argumentul Republicii Elene este vădit nefondat.

46 Ținând seama de aceste elemente, al doilea aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.

47 Prin urmare, primul motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 796/2004, pe o apreciere eronată a faptelor, pe o motivare insuficientă și contradictorie și pe o eroare de fapt, în ceea ce privește cheltuielile excluse din sectorul tutunului

48 Al doilea motiv este structurat în esență pe două aspecte. În cadrul primului aspect, Republica Elenă invocă încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 796/2004, o apreciere eronată a faptelor și o motivare insuficientă și contradictorie. În cadrul celui de al doilea aspect, Republica Elenă invocă o eroare de fapt.

Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, referitor la încălcarea articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 796/2004, la o apreciere eronată a faptelor și la o motivare insuficientă și contradictorie

49 Republica Elenă subliniază că corecția financiară forfetară operată de Comisie în sectorul tutunului se întemeiază printre altele pe lipsa unor controale pe o perioadă de aproximativ două luni în timpul campaniei 2006. Or, articolul 23 din Regulamentul nr. 796/2004 nu ar stabili un termen precis pentru efectuarea controalelor la fața locului, ci ar impune doar ca respectivele controale să fie eficiente. În sectorul tutunului, controalele la fața locului ar putea avea loc după luna septembrie, după recoltarea frunzelor de tutun, fără ca eficiența acestora să fie compromisă, aspect pe care Comisia l-ar fi

recunoscut în cursul procedurii. Motivarea Comisiei nu și-ar găsi niciun temei în reglementare. Pe de altă parte, aceasta ar fi insuficientă și imprecisă, deoarece nu ar permite să se stabilească motivul pentru care controalele în cauză ar fi fost ineficiente. Această motivare ar fi de asemenea în contradicție cu faptul că Comisia ar fi recunoscut, în cursul procedurii, că controalele ar fi fost eficiente. În cadrul răspunsului său la măsura de organizare a procedurii, Republica Elenă subliniază că există o contradicție vădită între motivarea reluată în poziția finală și cea reluată în raportul de sinteză.

- 50 Comisia arată că a acceptat explicațiile oferite de Republica Elenă referitoare la întârzierea privind data realizării controalelor la fața locului. Această întârziere nu ar constitui un motiv de corecție financiară în sectorul tutunului, cum ar rezulta din poziția finală a Comisiei. Corecția financiară efectuată s-ar întemeia pe carențele constatate în controalele-cheie din industria de prelucrare în anii 2006 și 2007, care fac obiectul celui de al doilea motiv. În cadrul răspunsului său la măsura de organizare a procedurii, Comisia arată că „discordanța” care ar putea să apară între poziția finală și raportul de sinteză ar fi „cauzată în mod vădit de o greșeală sau de ezitarea autorului raportului de sinteză în ceea ce privește «importanța» carenței constituite de lipsa controalelor”. Comisia arată însă că „divergență” nu ar avea efecte asupra corecției financiare aplicate în speță. Invocând documentul nr. VI/5330/97, intitulat „Orientări privind calculul consecințelor financiare în cadrul pregătirii deciziei de închidere a conturilor FEOGA-Garantare” (denumit în continuare „documentul nr. VI/5330/97”), Comisia susține că, în speță, numai carența referitoare la „lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de prelucrare în anii 2006 și 2007”, constatată și în raportul de sinteză, ar justifica ea însăși o corecție financiară „de 5%”. În consecință, luarea sau neluarea în considerare a unei alte carențe nu ar modifica nivelul corecției financiare aplicate în final.
- 51 Cu titlu preliminar, trebuie să se sublinieze că, astfel cum au confirmat părțile în răspunsurile lor la măsura de organizare a procedurii, raportul de sinteză a fost transmis statelor membre în cadrul comitetului Fondului, devenit comitetul fondurilor agricole. Considerentul (6) al deciziei atacate precizează în această privință că, „[i]n ceea ce privește cazurile vizate de [respectiva] decizie, evaluarea sumelor care trebuie excluse din motive de neconformitate cu normele Uniunii [...] a fost comunicată de Comisie statelor membre într-un raport de sinteză pe această temă”. Comisia arată, pe de altă parte, în introducerea raportului de sinteză că „[f]iecare decizie este însoțită de un raport de sinteză privind anchetele efectuate, care permite să se evalueze dacă statele membre au făcut obiectul unui tratament echitabil în ceea ce privește concluziile trase”. Raportul de sinteză constituie, așadar, un document esențial pentru înțelegerea motivării deciziei atacate, întrucât ea a fost adoptată pe baza acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 decembrie 2011, Luxemburg/Comisia, T-232/08, EU:T:2011:751, punctul 12).
- 52 În speță, trebuie să se arate că, astfel cum rezultă din cuprinsul paginii 74 din raportul de sinteză, Comisia a decis să impună Republicii Elene o corecție financiară forfetară în sectorul tutunului întrucât a reținut două lacune în controalele-cheie, și anume o „perioadă fără control (de aproape două luni) în anul 2006” și „lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de prelucrare în anii 2006 și 2007”.
- 53 Cu toate acestea, după cum rezultă din cuprinsul punctului 4.3 din poziția finală, lacuna referitoare la o „perioadă fără control (de aproape două luni) în anul 2006” nu mai făcea parte dintre lacunele reținute de Comisie.
- 54 Pe de altă parte, punctul 2.4 din poziția finală, intitulat „Perioadă fără control”, conține un al patrulea paragraf, care precizează că Comisia acceptă, în ceea ce privește sectorul tutunului, că perioada fără control în cauză este legată de o deficiență de gestionare care nu a avut un efect negativ semnificativ asupra eficienței controalelor la fața locului. Acest al patrulea paragraf a dispărut din cuprinsul punctului echivalent din raportul de sinteză, și anume punctul 11.2.5.4.

- 55 Există, aşadar, o contradicţie aparentă între motivarea poziţiei finale şi cea a raportului de sinteză, aspect pe care Comisia l-a recunoscut în esenţă în cadrul răspunsului său la măsura de organizare a procedurii. Raportul de sinteză este de asemenea în contradicţie cu faptul că Comisia ar fi acceptat, după cum a arătat în înscrisurile sale, explicaţiile Republicii Elene privind lacuna în cauză în timpul procedurii administrative.
- 56 În această privinţă, trebuie amintit că o contradicţie în motivarea unei decizii constituie o încălcare a obligaţiei care decurge din articolul 296 TFUE, de natură să afecteze validitatea actului în cauză dacă se stabileşte că, din cauza acestei contradicţii, destinatarul actului nu este în măsură să ia cunoştinţă, în tot sau în parte, de motivele reale ale deciziei şi că, drept urmare, dispozitivul actului este, în tot sau în parte, lipsit de orice temei juridic (a se vedea Hotărârea din 4 martie 2009, Italia/Comisia, T-424/05, EU:T:2009:49, punctul 67 şi jurisprudenţa citată).
- 57 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudenţe constante, în cadrul controlului de legalitate menţionat la articolul 263 TFUE, Curtea şi Tribunalul au competenţa de a se pronunţa asupra unor acţiuni formulate pentru motive de necompetenţă, de încălcare a unor norme fundamentale de procedură, de încălcare a tratatului sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia ori de abuz de putere. Articolul 264 TFUE prevede că, în cazul în care acţiunea este întemeiată, actul contestat este declarat nul şi neavenit. Prin urmare, Curtea şi Tribunalul nu pot, în nicio împrejurare, să substituie motivarea autorului actului atacat cu propria motivare (a se vedea Hotărârea din 28 februarie 2013, Portugalia/Comisia, C-246/11 P, EU:C:2013:118, punctul 85 şi jurisprudenţa citată).
- 58 În primul rând, trebuie să se constate că din lectura raportului de sinteză nu este posibil să se stabilească dacă menţionarea în cuprinsul acestuia a lacunei referitoare la „perioada fără control (aproape două luni) în anul 2006” rezultă dintr-o simplă eroare materială sau din voinţa Comisiei de a ţine seama, în final, de această lacună, chiar în condiţiile în care părea să fi acceptat, în cursul procedurii administrative, explicaţiile Republicii Elene. Astfel, pe de o parte, adăugarea menţiunii privind această lacună este concomitentă cu retragerea poziţiei exprimate de Comisie, în poziţia finală, potrivit căreia lacuna în cauză nu ar fi avut un efect negativ semnificativ asupra eficienţei controalelor la faţa locului. Pe de altă parte, Comisia însăşi a recunoscut, în răspunsul său la măsura de organizare a procedurii, că contradicţia în cauză era „cauzată în mod vădit de o greşeală sau de ezitarea autorului raportului de sinteză în ceea ce priveşte «importanţa» carenţei constituite de lipsa unor controale”. Comisia are în vedere, aşadar, două ipoteze distincte pentru a explica menţiunea, din raportul de sinteză, privind lacuna referitoare la „perioada fără control (aproape două luni) în anul 2006”. Republica Elenă se găseşte, prin urmare, într-o situaţie în care trebuie să recurgă la supoziţii pentru a încerca să înţeleagă motivul pentru care lacuna în cauză este menţionată în raportul de sinteză, în condiţiile în care nu mai era menţionată în poziţia finală, şi să stabilească dacă această lacună a fost luată în considerare pentru a determina corecţia financiară şi, eventual, care a fost efectul acesteia asupra stabilirii nivelului corecţiei menţionate. Trebuie, pe de altă parte, să se sublinieze că, în cadrul acţiunii sale la Tribunal, Republica Elenă şi-a dezvoltat argumentele pe fond pentru a demonstra că Comisia a săvârşit o eroare prin reţinerea lacunei în discuţie.
- 59 În al doilea rând, potrivit documentului nr. VI/5330/97, invocat de Comisie, „[î]n cazul în care acelaşi sistem conţine mai multe carenţe, coeficienţii forfetari de corecţie nu sunt cumulativi, considerându-se că cea mai gravă carenţă indică riscurile pe care sistemul de control le prezintă în ansamblul său” (documentul nr. VI/5330/97, p. 13). Această parte din documentul nr. VI/5330/97 este menţionată în raportul de sinteză. Comisia adaugă, în ceea ce priveşte sectorul tutunului: „[î]n consecinţă, pentru anul de cerere 2007, în cazul în care se constată una sau mai multe lacune în controale-cheie, precum şi lacune în controale auxiliare, riscul pe care acestea le prezintă pentru Fond este compensat printr-o corecţie financiară care corespunde (uneia sau mai multor) lacune ale unor controale-cheie”.

- 60 În această privință, mai întâi, trebuie să se sublinieze că partea relevantă din documentul nr. VI/5330/97 a fost invocată în raportul de sinteză doar pentru a relativiza efectul lacunelor în controalele secundare asupra nivelului corecției forfetare impuse, după cum o demonstrează utilizarea expresiei „în consecință”.
- 61 În continuare, trebuie să se sublinieze că pasajul relevant din raportul de sinteză conține, încă o dată, o contradicție privind motivarea în raport cu poziția finală, aspect pe care Comisia l-a recunoscut în ședință. Astfel, în timp ce raportul de sinteză evocă „anul de cerere 2007”, poziția finală evocă „anii de cerere 2006 și 2007”. Este necesar să se sublinieze aici că contradicția privind motivarea invocată de Republica Elenă se referă la anul de cerere 2006. Trebuie de asemenea să se remarce faptul că titlul raportului de sinteză, în ceea ce privește sectorul tutunului, conține fraza următoare: „Modificarea corecției financiare propuse pentru anul de cerere 2006”. Cu toate acestea, anul de cerere 2006 nu este vizat de motivele raportului de sinteză care stau la baza corecției financiare. Aceste diferite elemente adaugă o confuzie certă unei motivări care este deja contradictorie.
- 62 În sfârșit și presupunând că lacuna referitoare la „lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de prelucrare în anii 2006 și 2007” poate justifica o corecție financiară „de 5%”, după cum susține Comisia, nu este posibil să se determine, la lectura raportului de sinteză, dacă această lacună ar fi fost reținută de Comisie, în speță, pentru a stabili nivelul corecției financiare în ceea ce privește anul de cerere 2006 sau dacă Comisia ar fi ținut cont mai degrabă de lacuna referitoare la „perioada fără control (aproape două luni) în 2006” ori chiar de ambele lacune. Astfel, în primul rând, raportul de sinteză arată, în mod ambiguu, că corecția financiară corespunde „uneia sau mai multor” lacune ale unor controale-cheie (raportul de sinteză, p. 74). În al doilea rând, trebuie subliniat că raportul de sinteză, în partea referitoare la „principalele constatări” (punctul 11.2.1 din raportul de sinteză) și la „remarcile generale” (punctul 11.2.1.1 din raportul de sinteză), conține un titlu referitor la lacunele constatate în „planificarea controalelor la fața locului” în sectoarele bovinelor, ovinelor și „tutunului”. Comisia arată în cuprinsul acestuia că „lansarea tardivă a controalelor la fața locului în anul 2006 (după aproape două luni de la data depunerii cererilor) a generat o perioadă fără control și a afectat, în consecință, eficiența întregului sistem de control”. Această constatare este reluată în partea din raportul de sinteză intitulată „Poziția finală a Comisiei” (punctul 11.2.5 din raportul de sinteză), unde se arată că Comisia „susține că inițierea tardivă a controalelor la fața locului (după aproape două luni de la data depunerii cererilor) a generat o perioadă fără control, a subminat eficiența întregului sistem de control și a determinat un risc pentru Fond”. Rezultă din aceste elemente că, contrar celor susținute de Comisie printre altele în ședință, nu se poate considera că lacuna referitoare la „perioada fără control (aproape două luni) în 2006” ar fi fost identificată ca fiind secundară, chiar neglijabilă, și că nivelul corecției financiare în ceea ce privește anul de cerere 2006 s-ar fi întemeiat doar pe lacuna referitoare la „lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de transformare în anii 2006 și 2007”.
- 63 Rezultă din aceste considerații că contradicția privind motivarea care există între raportul de sinteză și celelalte documente relevante din procedura administrativă, la care se adaugă alte imprecizii sau contradicții privind motivarea în raportul menționat, nu permite Republicii Elene să cunoască motivarea reală a deciziei atacate în ceea ce privește corecția financiară impusă pentru plățile referitoare la anul de cerere 2006 în sectorul tutunului.
- 64 Prin urmare, este necesar să se admită primul aspect al celui de al doilea motiv și să se anuleze, pe acest temei, decizia atacată, în măsura în care exclude anumite cheltuieli contractate de Republica Elenă în sectorul tutunului pentru anul de cerere 2006.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, referitor la o eroare de fapt

- 65 Republica Elenă subliniază că corecția financiară forfetară operată de Comisie în sectorul tutunului se întemeiază și pe lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de prelucrare a tutunului. În special, Comisia ar fi apreciat că sistemul de control instituit în Grecia nu ar fi pe deplin conform cu

articolul 38 din Regulamentul nr. 796/2004 și cu dispozițiile privind controlul ale articolului 33 alineatul (3) din același regulament. Or, procedura de control al plății suplimentare în sectorul tutunului ar fi reglementată în mod exhaustiv prin mai multe dispoziții naționale, pe care Republica Elenă le menționează în înscrisurile sale. Aceste dispoziții, care ar fi respectate cu scrupulozitate, ar demonstra că sistemul instituit în Grecia respectă reglementarea Uniunii. Aprecierea Comisiei s-ar întemeia, așadar, pe o eroare de fapt. Republica Elenă adaugă că articolul 33c alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004, invocat de Comisie, nu se referea la plățile prevăzute la articolul 69 din Regulamentul nr. 782/2003. Pe de altă parte, făcând trimitere la alte două decizii ale Comisiei de excludere de la finanțarea de către Uniune a anumitor cheltuieli contractate de statele membre, Republica Elenă susține, în replica sa, că decizia atacată ar încălca principiul *non bis in idem*. În sfârșit, Republica Elenă respinge argumentele Comisiei prin care se urmărește să se considere că măsurile naționale de control nu erau în vigoare pentru perioada în cauză.

- 66 Comisia contestă argumentele prezentate de Republica Elenă.
- 67 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că lacuna referitoare la „lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de prelucrare” se referă la plățile efectuate în sectorul tutunului pentru anii de cerere 2006 și 2007. Trebuie amintit de asemenea că primul aspect al celui de al doilea motiv a fost admis și că decizia atacată trebuie anulată în măsura în care exclude anumite cheltuieli contractate de Republica Elenă în sectorul tutunului pentru anul de cerere 2006. Totuși, întrucât anularea se referă doar la anul de cerere 2006, Republica Elenă își menține interesul ca aceste argumente să fie examinate de Tribunal în ceea ce privește plățile realizate pentru anul de cerere 2007, a căror corecție financiară se întemeiază exclusiv pe lacuna referitoare la „lipsa unor controale-cheie în întreprinderile de prelucrare”.
- 68 Potrivit articolului 33c alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004, aplicabil plăților suplimentare în temeiul articolului 38 din același regulament, controalele „în stadiul primei prelucrări și ambalării tutunului” cuprind printre altele „o verificare a stocurilor întreprinderii de prelucrare”. Alineatul (3) al aceleiași dispoziții precizează că „[c]ontroalele prevăzute de [respectivul] articol se efectuează chiar în locul unde este prelucrat tutunul brut”.
- 69 În speță, din raportul de sinteză reiese că, potrivit Comisiei, verificările deja efectuate cu ocazia controalelor livrărilor de tutun precum „controlul stocurilor întreprinderilor” ar fi trebuit să fie completate de verificări suplimentare (punctul 11.2.1.4 3 din raportul de sinteză).
- 70 Republica Elenă a confirmat Comisiei faptul că nu a realizat „niciunul dintre controalele” în cauză printre altele pentru că nu erau rentabile din punct de vedere economic (punctul 11.2.2.4 2 din raportul de sinteză).
- 71 Este suficient, în această privință, să se constate că, astfel cum a recunoscut Republica Elenă în cursul procedurii administrative, controalele la fața locului având ca obiect stocurile întreprinderilor de prelucrare a tutunului nu erau efectuate, contrar, așadar, dispozițiilor relevante ale Regulamentului nr. 796/2004. Prin urmare, pe acest temei, Comisia era abilitată să impună o corecție financiară.
- 72 Celelalte argumente ale Republicii Elene nu pot repune în discuție această concluzie.
- 73 În ceea ce privește faptul, invocat de Republica Elenă, că procedura de control al plății suplimentare în sectorul tutunului ar fi reglementată în mod exhaustiv prin mai multe dispoziții naționale, acesta nu este de natură să demonstreze că controalele la fața locului având ca obiect stocurile întreprinderilor de prelucrare a tutunului ar fi fost efectiv realizate.
- 74 În ceea ce privește documentele furnizate în anexa 7 la cererea introductivă și presupunând că acestea au fost prezentate în cursul procedurii administrative, ele nu pot demonstra că ar fi fost efectiv efectuate controale la fața locului având ca obiect stocurile întreprinderilor de prelucrare a tutunului, după cum subliniază, în mod întemeiat, Comisia în înscrisurile sale. Astfel, după cum precizează, de

altfel, Republica Elenă, aceste documente sunt constituite din: trei cereri de certificare a tutunului recepționat, însoțite de situațiile detaliate corespunzătoare ale tutunului recepționat și de certificatele de control al prelucrărilor emise de Direcția pentru agricultură din cadrul Prefecturii Kavala (Grecia); o cerere depusă de o întreprindere de prelucrare la Organismos pliromon kai elenchou koinotikon enischyseon prosanatolismou kai engyiseon (Agenția Elenă de Plată și de Control al Ajutoarelor Comunitare de Orientare și de Garanție) în ceea ce privește recepția tutunului cumpărat, însoțită de certificatul corespunzător al acestei agenții referitor la controlul intrării cantităților în discuție, de situația detaliată a tutunului recepționat și de certificatul de control al prelucrării din partea Prefecturii Kavala; declarații autentice ale unei întreprinderi de prelucrare privind importul tutunului din Bulgaria, însoțite de rapoartele corespunzătoare de vânzare a tutunului ambalat. Aceste documente nu privesc, așadar, controalele la fața locului ale stocurilor întreprinderilor de prelucrare.

- 75 În sfârșit, în ceea ce privește invocarea principiului *non bis in idem* și fără a fi necesară pronunțarea asupra admisibilității acestui argument invocat în stadiul replicii, este suficient să se constate că celelalte două decizii ale Comisiei de excludere de la finanțarea de către Uniune a anumitor cheltuieli contractate de statele membre, invocate de Republica Elenă, interpretate în lumina rapoartelor de sinteză corespunzătoare, se referă la ani de cerere, la scheme de ajutor sau la lacune diferite de cele din prezenta cauză. Prin urmare, argumentul prezentat de Republica Elenă este vădit nefondat.
- 76 Ținând seama de aceste elemente, al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 77 Potrivit articolului 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Tribunalul poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.
- 78 Întrucât acțiunea a fost admisă în parte, se realizează o justă apreciere a împrejurărilor speței prin decizia ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia 2013/123/UE de punere în aplicare a Comisiei din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care exclude anumite cheltuieli contractate de Republica Elenă în sectorul tutunului pentru anul de cerere 2006.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Comisia Europeană și Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 decembrie 2015.

Semnături